

men saa underkaster han sig ogsaa det Ansvar, som følger deraf. Jeg troer ikke, at Bestemmelsen under Nr. 3 giver Anledning til at antage, at Bevistet i dette Tilfælde skulde være af anden Besskaffenhed end med Hensyn til andre Omstændigheder; naar Huusbonden vil føre Vidner for, at Lyendet har forledet Børn til slette Handlinger, saa kan dette ikke bygges paa, at Folk have hørt af Børnene, at de ere forledte til saadanne Handlinger, hvilke den nævnte Rigsdagsmand ansøgte; et Vidnesbyrd kan kun gaae ud paa, hvad Vidnet selv har erfaret ved sine Sandser; naar det kun beretter, hvad der er hørt, saa er det ikke noget virkeligt Vidne, men kun hvad man kalder et Hørevidne.

Goward: Jeg troer, at i Lyendets egen Interesse bør man ikke skyde § 15 ud, idet den under sine forskjellige Nummere fastsætter de Grunde, af hvilke en Huusbond kan nægte at modtage Lyendet; dette vil kunne skee nogen Tid, før end Lyendet skal tiltræde Tjenesten, og det vil saaledes være muligt for Lyendet maaskee til den forestaaende Skiftetid at skaffe sig en anden Tjeneste. Det forekommer mig saaledes, at det i Lyendets Interesse er bedre, at beholde denne Paragraft, end udelukkende at holde sig til § 41, som bestemmer, at det Samme kan skee, naar Lyendet er kommet i Tjenesten. Ulyver Paragraffen staaende, saa vil den Huusbond, som vil handle samvittighedsfuldt mod et Lyende, sige: jeg vil ikke modtage dig; thi jeg har erfaret det og det om dig; saa faaer Lyendet der ved Tid til mulig at kunne skaffe sig en anden Tjeneste; gaaer Paragraffen derimod ud, saa er denne Veiløkket, og Lyendet maa da vente, indtil det er kommet i Tjenesten hos Huusbonden. At jeg derimod kunde ønske, at Enkelthederne af Paragraffen bleve ændrede omtrent i Overensstemmelse med de af Rigsdagsmanden for Bornholm stillede Vædringsforslag, skal jeg ikke nægte; men jeg er meget tilbøielig til at stemme imod disse Vædringsforslag af den simple Grund, at jeg hører til den Majoritet, som maaskee er her i Salen, der gjerne ønsker, at denne Lov skal komme ud, saa at man dog paa eet Sted faaer en Ordning af vort Lyendeforhold, saa at En-

hver, saavel Lyende som Huusbond, kan gjøre sig bekendt dermed, istedetfor at Underretningen derom nu maa søges paa meget forskjellige Steder, hvoraf Følgen er, at Huusbond og Lyende visnøf meget lidet kjende hinandens Retligheder og Forpligtelser.

Sonne: Den høitærede Justitsminister havde Betænkelse ved, at man skulde gaae ind paa mit Vædringsforslag til det 1ste Punkt af § 15, idet han yttrede, at den Omstændighed, at Lyendet i 3 Aar havde haft fast Tjeneste, alligevel ikke var Bevis for, at det mulig kunde have forbedret sig, idet det senere kunde have skiftet Plads for hver Skiftetid paa Grund af slet Opførsel. Jeg har heller ikke overseet dette; men, dersom det skulde være Tilfældet, og man bibeholder Lovens Bestemmelser om Studsmaal, saa vil det Studsmaal, Lyendet i 3 Aar har faaet, være Vidnesbyrd nok imod det, og, dersom en Huusbond uagtet en saadan Misrecommandation sætter det, saa synes mig ikke, at der er Grund til, at han paa Grund af dets tidligere Forførsel skulde kunne vise det bort, og, dersom Bestemmelserne om Studsmaal voteres bort, hvad jeg for mit Vedkommende kunde ønske, saa vil allerede den Omstændighed, at det hver Skiftetid har maattet forlade sin Tjeneste, bevise, at den Forbedring, som man troede skulde være kommen tilstede ved 3 Aars fast Tjeneste, ikke er indtraadt. Det af mig under Nr. 2 stillede Vædringsforslag gif den ærede Minister ind paa, og jeg vil derfor ikke videre omtale det. Med Hensyn til det Forslag, jeg har stillet under Nr. 3, udtalte den ærede Minister, at man maatte see hen til Gjærningen uden Hensyn til, hvorvidt den Huusbond, imod hvem Gjærningen var begaaet, havde fundet sig foranlediget til at fordrø Lyendet straffet eller ikke; men det forekommer mig dog, at, naar den Huusbond, imod hvem Gjærningen er begaaet, har fundet de forhaanden værende Omstændigheder, under hvilke den skete, at være saadanne, at han renoncerer paa Lyendets Afstraffelse, der da heller slet ikke er Grund til, at en følgende Huusbond skulde have Ret til at vise Lyendet bort fra Tjenesten paa Grund af den saaledes tidligere imod en Anden begaaede men eftergivne Forførsel. Hvad